

SZILÁGY-SOMLYÓ.

TÁRSADALMI HETILAP

és A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI EGYLET KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Felélős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
NAGY LÁSZLÓ.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Vasárnap.

(i) Lapunknak „Vasárnap és a követválasztás” című czikke nem tőlünk függő akadályok miatt elkésve jelenvén meg, befolyással nem lehetett a követválasztás napjának meghatározására. Sőt megvagyunk győződve, hogy ha kellő időben jelenik is meg a cikk, hatása nem volna, mert Szilágy megye, mint ilyen születése óta következetesen mindig vasárnap választotta a képviselőket.

És ez eljárásnak egyszerű indoka az, hogy a szorgos munkaidőben nemzetgazdasági szempontból nagy kár a munkától elvonni a munkás kezét. Az indokolás kétségen kívül megáll, mert minden három évben egyszer az ország népe választói jogának gyakorlása miatt egy munkanapot elveszt, és ez nemzetgazdasági szempontból káros. Az ám, de hát nem káros-e valláserkölesi szempontból a vasárnapi választás? Csak röviden akarjuk ezt érinteni, mert ez csak kiindulás pontunk. A választásba befolyt óhajtó vidéki népnek, hogy a törvényszabta időre megérkezessék, kora reggel kell megindulnia. Választási joguk van a papok és tanítóknak is. Ezeknek is tehát korán kell elindulni és ekkor könnyen azt mondhatják: „no lám! az urnak szolgája világi szolgálat miatt milyen könnyen hagyja ott az isten szolgálatának házáat!” Vagy később indulnak s mielőtt elmenének, a szokott időben megkondul a harang, s hívják a hívőket az ur hajlékába, de ott meg legelső kötelességét teljesíteni óhajtó szolgál szomorúan tapasztalja, hogy a nyáj elhagyta pásztorát. Hát még az ünnep megszentelését rendelő törvény tisztelve van-e a vasárnap választói által? A ki hallotta azon — bizony mondjuk — nem istenes beszédek, — látta azon bizony nem éppen nemes tetteket, melyek a követválasztással járó sajnos mizeriáknak természetes kifolyásai, alig hisszük, hogy igennel

felelne. És kérjük egyszerűen: a nemzetgazdasági anyagi haszon vajjon kiegyenlíti-e a vallás erkölcsi romlást?

Igaz, hogy mi földmives nép vagyunk ki-válólólag és a földtől a munkás kezét elvenni nem szabad, mert az érzékenyen megbosszulja magát. Csakhogy a követválasztásnak csak minden három évben egyszer előforduló napján érvényesíteni e fontos elvet és tovább nem menni valóságos gyufában való gazdálkodás.

Azt rendeli istennek törvénye: „Hat napon munkáldokjál, a hetediket megszenteljed!” És mit tesz az emberiség kivétel nélkül? A hetedik napon felül még igen sok napot szentel meg. A keresztyének az ugynevezett sátoros ünnepeken nagypénteken, áldozó csütörtökön felül az isten-törvénye által rendelt hetedik naphoz még különböző czímek alatt igen-igen sok napot szentelnek meg. Jelese: a rom. kath. felekezet körülbelül 25, a gör. kath. felekezet mintegy 35 ünnepet ül a fenn említettek kivül. Sőt még az erdélyi ev. ref. felekezet is a három nagy ünnepet egy-egy nappal megtoldja. És nem cselekszik másképpen izrael népe sem. Mert annak a szombaton kívül van még vagy 25 ünnepe.

Ezek szerint a hetedik napon, karácson, husvét, pünköst, nagypéntek és áldozó csütörtökön kívül évenként 88 munkára rendelt napot szentelünk meg. Számítsuk csak kissé ennek értékét. Megyénk lakossága 120,000. Tekintsük ennek csak 25%-tőlóját munkásnak. Tegyük a napszám árát 50 kr-ra. Ime minden egyes ünnepnap csak Szilágy megyében 15,000 frtba kerül. És ha ezt 88-szor vesszük, 1,320,000 frt jön ki. Nagyobb ez összeg, mint a mennyi adót fizet megyénk lakossága.

Avagy miként lehetne ezen segíteni? Tiszteljük minden ember meggyőződését mindenkor és minden tekintetben és éppen

határozással nem. Ugy vagyunk vele, mint általában érzéseinkkel, s illetve érzéseink s érzelmeink nyilvánulásaival; kisebb-nagyobb mértékben mindnyájan tudjuk, mert hisz érezzük milyenségüket, de mibenlétüket hiába fürkészzük.

Hol van ember, a kiből nem jelentkezik az érzelem nemesebbnél nemesebb alakjaiban, mint szülő iránti szeretet, honszeretet, szerelem; hol van ember ki jelentkező érzelmeinek minőségéről számot adni nem tud, de hol van az a böles, a ki megtudná magyarázni, hogy hát tulajdonképen mi az, a mit érzésnek, érzelemnek nevezünk!? Ilyes megfejtethlen édes valami csók is..

Mint szakértő a fizilog, még talán leginkább szólhatna e themához; dehát mit mondhatna ő is? Pontosan meghatározhatja az ideget, mely ingerületben lévő összehuzódásra izgatja azon izmokat, melyek éppen ezen összehuzódás s aztán elernyedés által létesítik a csókot, visszafelé haladva az idegszálon, megállapíthatja, melyik azon agygyomrocs tekervénye, melytől egy bizonyos behatásra az ingerület kiindult; talán ha goresó alatt vizsgálhatná, az illető idegsejteknek „igen érdekes és jellegzetes” ingerületi viselkedését is konstatálhatná, de azt, hogy mi az a csók, ép úgy meg nem mondhatja, mint azt, hogy miért keletkezik azon ingerület gerjesztés, mely csókra kész.

Tagadhatatlan, hogy századokban, s különösen ez utóbbi év tizedek óta, a természettudomány alapja minden tudásunknak, s tagadhatatlan, hogy jelenlegi körülmények között ennél helyesebb alap nem áll rendelkezésünkre. Elmondhatjuk-e bármiről is, hogy: „tu-

azért távol legyen tőlünk, hogy mi valaki vallásos érzésének hurjait érinteni akarnók és mernők. Ám azt hisszük, hogy erre nincs is szükség, mert teljes meggyőződésünk az, hogy ez úgy olyan egyszerű, mint a Kolumbus tojása.

Mondja ki az országgyűlés, hogy minden ünnep a következő vasárnapra teendő át!! Ez nem ellenkezik isten törvényével, mely 6 napi munka után a hetedik megszentelést rendeli. Ád az ország népének évenként legalább is annyi milliót, a hány vármegye van, a nélkül, hogy az emberek vallásos érzését sértené. Hisz lám ez esztendőben a rom. kath. felekezetről a „Péter és Pál,” „Órangyalok ünnepe,” „Boldog asszony neve,” „Boldogasszony oltalma” történetesen vasárnapra esik, de azért úgy hisszük, hogy azért a hívők előtt nem kisebb a becsé.

Nem követeljük magunknak ez eszmét, hisz Belgium már több, mint fél század előtt törvényé tette azt és kimerjük mondani, hogy ennek daczára nagyobb ott a vallásos buzgóság és áldozatkészség, mint mi nálunk.

Ennek kiegészítésül azonban a vasárnap egész ünneppé volna teendő, a midőn zárva legyen felekezet és nemzetiség különbség nélkül minden üzlet, műhely sat. és különösen még ezen felül minden pálinka mérő.

Ugy hisszük, hogy nem kis fontosságu úgy ez, a mely megérdemli, hogy felette el-mélgedjünk. És Szilágy megye vezérferfiainak bizonyára nem válnék szégyenére, ha a zöldasztal mellett ez eszmét felvetve az országgyűlésnél kezdeményezőleg lépnének fel.

Fővárosi levél.

Vasánap 1884 máj. 25.

A mai ügétő versenynek is kedvezett az idő, májusunk ellen így nekünk városiaknak mi kifogásunk sem lehet, ha csak a gazdák nem panaszojják föl az eső hiányt. A városligeti országos kiállítás csarnok is úgy

dom”, ha valóságáról meg nem győződhtünk? S kimutathatja-e bármely más tudomány úgy, olyan kézzel foghatólag, szemmel láthatólag a valóságot, mint éppen e tudomány!

Ezért említém szakértő képen a fizilogot, mellőzve az egészen hypothesisekkel dolgozó lélekbuvárt. Dehát a természet tudomány, természettudás, fizilogus előtt is ép olyan „terra incognita” érzelmeink világa, vagy ha úgy tetszik lélek, mint bármely más halandó lény előtt s talán nem csalódom, ha a csókot is lelkinütködések nyilvánulásai közé számítom. S hol nagy tudósok rövidlátóságát még 1600 frtos goresövek se mérsékelhetik, ott én, a még csak laikus szemlélő, számíthatok talán tisztelt olvasóim becses elnézésére, midőn a definitió próbálgatásával felhagyva, csak leírást kísérek meg.

Két féle csókot különböztethetünk meg. Van: édes csók, melyet önkénytelen, vagy ha akaratlagosan is, de mindig kisebb-nagyobb gyönyörrel kapunk s adunk; van továbbá: közönséges csók; melyet többnyire illemszabályok diktálnak. E kettő között átmenetek lehetségesek; az édes csók válhatik szinte közönségessé, vagy a közönséges válhatik szinte édessé.

A valódi csók mindenesetre csakis az édes csók lehet. Erről kívánok szólani ép úgy mellőzve a közönséges csókot, mint a lábnak, vagy élettelen tárgyaknak (ha ugyan nem valami feltve őrizett drága photographia) csókolását.

(Folyt. köv.)

TÁRCZA.

A csók.

Mondják, hogy édes méz a csók,
Mely biboros ajkról fakad;
Varázs, mely égbe bűvöli
Az összeforró ajkakát,

Mondják, hogy harmat tán a csók,
Mely csak virágokon terem,
— Harmat virágnak éltet ad —
A csók virága: szerelem.

Én nem tudom, én nem tudom
Méz, harmat-e, varázs talán?
Csak elbűvölve, részegen
Csüngtem a kedves ajakán....

Egli Mihály.

A csókról.

Sokat gondolkoztam felette, hogy mi is lehetne a csók lényegének definitiója, s azon meggyőződésre jutottam, hogy azt szabatosan definiálni nem lehet.

A csókról igazabbnál igazabb, szebbnél szebb dolgokkal oldalokat lehetne beírni, végül is legfeljebb ügyes leírással szolgálhatnánk, de meg-

halad e szép időben, hogy bátran gondolhatjuk — egyik verseny napi séta kocsiástól a másikig — úgy huzzák föl a falakat s nem építették.

A központi indóház is befejezéséhez közeleg; a közut is épül már s a sugárut egyetlen építetlen házát is elkészítik őszire. Őszre midőn a vidékiek Budapestre jönnek sok új épülettel lesznek meglepetve. Az operaház is megnyílik akkorra.

Most már lesz mindenünk nagyszerű. Tíz év múlva országházunk is olyan, hogy bátran nevezhetik majd a Budapest ékességének.

A várapotát is kiépítik. Már ő felsége, ki jelenleg itt időzik közöttünk már kiválasztotta Ybl főépítész tervei közül a szebbiket.

Szóval mindenként nagy világ városi czimünk lesz csak T e m p l o m u n k nem lesz szép.

Kolozsvárnak, Kassának, Esztergomnak ect. stb. meg vannak történeti szépségü templomaik. csak épen Budapestnek nincs egy szép kath. szentegyháza sem. A lipótvárosi bazilique csigamód halad hátrafelé, nem előre az építkezésben, pénzhány miatt, pedig, ha valahol, nálunk van gazdag főpapság.

Képviselői beszámolók tartatnak a fővárosban is és programbeszédnek.

Tegnap a terézváros egyik képviselő jelöltje Eötvös Károly, a híres publicista, a Tisza Eszlári per zsidóvédője tartotta programbeszédét.

Ezer forint ára virágescrokkal, fehér lovas diszfogattokkal fogadták őt a VI kerület zsidói.

Matlekovich államtitkárnak lesz elég küzdelme Eötvössel, mint ellenféllel, mivel, habár a zsidók mind kormánypartiak szoktak lenni, most mégis inkább szavaznak a Terézvárosban az ő jó saktervvédőjükre, mint a kissé antisemita államtitkárra.

A menetimpózáns volt tényleg, s Eötvös a sok virágillattól nem érezhette választói hagymabűzét.

Az igaz, hogy ő megszokhatta Tisza-Eszlárt már a zsidószagot.

Ma tartotta P a u l e r T i v a d a r igazs. miniszter beszámolóját Budán, s holnapután tartja az V kerületben W a h r m a n n M o r az övét.

A mi belvárosunk pedig banquettezik gróf Z i c h y J e n ő jelöltünk költségin, ki K i r á l y i P á l veterán 48-as partival áll szemben.

A ház feloszlott sirva, s nem csak az érzékeny szívü P é c h y T a m á s sirt, midőn C s a n á d y őt visszaéléssel vádolván megsértette, hanem sirnak úgy titokban mind. Siratják biztos helyüket mert nem tudhatták mit hoz a jövő választás.

Párna ilyen háborgós világban, midőn az insultások napirendben vannak.

Mult héten támadták és akadályozták meg beszámolójában S z e n t i v á d n y i K á l m á n t Erdélyben, s tegnapelőtről már A p p o n y i A l b e r t grófot fogadták közáporral.

A kő drága lesz ezentul s a záptojás, ugy látszik, szomorú viszonyok ezek.

Azért leghelyesb lenne a képviselői időt, a választási zavarok elkerülése végett 7t évre emelni három helyett.

Színházainkban ujdonság nem igen van. Ezelőtt tiz nappal adták a népszínházban először a „tékozló asszonyt“ meg is bukott istenesen.

Most várjuk a budaí szinkörbe Csókát.

A bécsi Stadttheater égéséről sem irtam, mivel hála Isten ember áldozattal nem járt.

Mult héten égett le Bécsben e szép színház az előadás kezdete előtt 4 órával. Estére már romban hevert a nézőtér és szinpad, daczára sodronyfüggöny és vízecapoknak. Azt írják, hogy egy a padláson dolgozó ács gyújtotta föl enyvet fűzve munkájához, vagy vigyázatlanságból, vagy bosszúból. Már elvan fogva. A vizsgálat deríti ki bűnös-e valóban nagyon, vagy csak vétkes vigyázatlanság.

Anarchista elfogatasainknak is vége van. Már kiutasították mind őket az országból, és a magyarországiakat internálták szülőföldjükre.

De a rendőrségünk még is egy jó fogást is csinált, a P á l m a i I l k a 3 zsaroló dandyjén kívül. (Igaz miért maradt ki az az általam megírt eset a lapból?)

A teplitzi molnár rabló egyikét R ö s s l e r t épen akkor fogták el a napokban, midőn egy helybeli banküzletben az ellopott értékpapírok egy részét eladni akarta. R ö s s l e r fivére azonban megugrott. Ezek olyan mivel rablók ám, emlékezhetik a sz-somlyói kedves olvasó világ, hogy ők álcasendőri ruhában mentek este a teplitzi molnárhoz, hogy elfogják, mintha anarchista üzelmekkel volna a molnár vádolva. A molnár megijedt, rimánkodott, s ezek a rablók erre azt mondták; adjá át pénzt értékeit, irományait, nem fogják el de ők biztosítani akarták maguknak, hogy a molnár el ne szökjék. A buta átadta vagyonát, s az álcasendőrök erre elvitték 40. v. 50 ezer frtnyi érték papírjait szerencsétlennék.

R ö s s l e r, a nálunk elesipett rabló, szép ifu ember, volt technicus, szomorú dolog, hogy egy művelt ember is ily rablóhistóriába elegyedik.

Miről írjak? Nem foglalom el a tért a Szilágy-Somlyói kerület érdemes, lovagias képviselőjének beszámoló beszédje elől.

Tudom, hogy azóta b. Bánffy György újra meghódítá magának a jövő mándátumot is.

Dr. Nendtvich nyng. egyetemi tanár sajtópere, ki tudvalevőleg antisemita czikkeért volt beperelve, mely cikket ő a G r e n z b o t e pozsonyi antisemita lapnak irt, kedvezően végződött. Daczára a vádló ügyész iszonyu vádbeszédnek az esküdtek dr. Nendtvichet fölmentették. Ő maga is védte magát, még pedig hangsúlyozva, hogy a jövő mutatja meg, miszerint egy századmúlva zsidó uralom alatt fogunk nyögni, s hogy még a sakterek fognak Esztergomban, primásként tért foglalni, hivatalnokok zsidók lesznek, s a magyar, kifosztott nép pedig nyomorba dől. Beszédét így végezte: ez véleményem, ezt megírtam, itéljenek el, ha tudnak. Lutherrel így kiáltok föl: Itt állok! nem tehetek más-ként!

Az esküdtek föl is mentették.

Bogdánovich György.

Városi közgyűlés.

Sz-Somlyó városának f. évi május hó 26-án tartott rendkívüli közgyűlésén a következő ügyek intéztettek el:

A megyei hatóság által — a f. évi városi közmunkából az Ilosva felé járó ut kijavítására fordíttatni rendelt 123 igás és 333 kézi napszám levonásával fennmaradt 123 igás és 333 kézi napszámnak aránylagossá feloszt sa város utcái kijavítása céljából eszközöltetett, s a megyei köztörvényhatóság jelzett intézkedése ellen — melyszerint a városi vicinál közmunkának épen fele részét a város kihallgatása nélkül az Ilosva felé járó utra fordítani rendelte a m. kir. közmunka- és közlekedési ministeriumhoz felterjesztés intéztetni határozottatott.

Az állam- és országutakba betorkoló mellékutaknak 50 méter hosszúságban a betorkolástól számítva kiköveztetése, melynek megkaviesoltatása, tekintettel arra, hogy a város természetben leszolgálalando utmunkával az előbbeni határozatból kitetszőleg, mivel a f. évi utmunka kötelezettség fele része a megyei hatóság által mas felé fordíttatni meghagyatott — nem rendelkezik, a m. évekről fennmaradt s a f. évi előirányzott utmunka váltásági összegből fedezendőleg elhatározatott, s e célra 825, esetleg 550 firt irányoztatott elől.

A járdák és csatornák kijavítása, valamint új járdák és csatornák készítésére a magánosok által új járdák készítésére adott 110 firt összeg beszámításával 524 firt 90 kr. irányoztatott elől, végre:

A városház telkenek keleti szomszédságában levő s közelebből megvásárolt „Lobogó“ vendéglő épületének kiépítése és javítására 1163 firt 80 kr. összeg allapittatott meg, s ezen vendéglő helyiségének a f. évi szent Mihály napja, szept. 29 től kezdve nyílt árverésen leendő bérbeadása kimondatott s ezen vásárlásnak helybenhagyására a megyei köztörvényhatóság felkéretett. V.

Mi is élünk!

Eredeti tudósítás a képviselőválasztási mozgalmakról.

Érmellék, 1884. május 10.

... Koromváry Bendeguz váltógazdaságban jártas s e miatt önmaga-magát nyugdíjazott földes ur, a midőn délutáni álmából felserkenve, nagyot nyújtózkodnék, betoppan hozzá András a falusi kisbíró s ilendő emberségtudással nyújt át neki egy levelet.

Olvas ... aztán széles képén valami boldog vigyorgás ömlik el, ajka felnyílik és elkezd hangosan gondolkozni.

Megélünk tehát már! Követet választunk. Mégis csak tudják, hogy ki voltam én és ki vagyok! itt az írás, — meghívó — holnap értekezünk. Ki lesz a vivát? aki fizet, a többi aztán az én dolgom, értem én a módját!

Igy beszélt aztán az ősi pipát a szájba, a korbácsot a kézbe, hátra vetett fűvel indult az árendáshoz, egy szűkebb körü konferenciára.

Hát bizony igen tisztelt szerkesztő ur, ez így van. Hajdan erős Érmellék is készülődik a követválasztáshoz, pedig e nagy actushoz méltólag, de hát nem is lehet ezt kérem csodálni, hiszen csak három esztendőben van egyszer, hej pedig be sok megtudná mondani, hogy mennyire kifizetné magát minden esztendőbe kétszer.

Na de erről nem tehetünk sőt így még lázasabb a tevékenység s pezseg a hazafiúi érzelem, mint a hamisítatlan borszéki a karczossal.

Neki is fogtunk tüzesen, hátha még a tengeri szántás a nyakunkon nem lett — mert tetszik tudni, elkéstünk a sok eső miatt — akkor értekeztünk volna csak sokan, de hát így a nadrágtalan választó polgártársak az eke szarvánál maradtak. De máskülönben ez

mindegy, mert ami most folyt, azt ugy sem lehet szájjal beszélni, ott lesznek ők a harczkeverők, mikor egyéb folyik.

Száz szónak is egy a vége, nagy és nevezetes nap volt folyó évi május hó 8-ik napja. Ekkor tartotta az előleges értekezletet a mult harmadévi győztes párt; parlamentális néven mérsékelt ellenzék (habarék) meg lehetős számu uri választó polgártársak jelentek meg. A végrehajtó bizottság megválasztatott és jelöltül gróf Károlyi Sándor újból kikiáltatott és neki megtelegrafáltatott. Ez a száraz esemény. Hejh! igen tisztelt szerkesztő ur! ugy hallok én fél füllel, hogy nagy uraság az a gróf, sok pénze van annak, talán még nekünk is jutna belőle, hiszen ami azt nézi, ránk is férne, ha csak ingyen adná.

De visszatérve a dologra, valóban nevezetes nap volt az a május 8-ika. Ez már Koromváry ur a választási kalendariumába piros betűvel van írva, mert ezen a napon a d o t t az első potya ebéd s hegyibe ital pune cse rosszul esik.

Nem tudom ki volt az a híres ember, aki azt mondta: hogy az actio reactio szül? de igaz. A mérsékelt ellenzék még tán ki sem aludta a mámort, már másnap, azaz május 9-én a függetlenségi párt is értekezett.

Itt is voltunk elegen. Le is szídtuk a kormányt becsületesen, meg is érdemli, mert sok az adó. Olyan jól esett lelkünknek ez a kis kifakadás. Választottunk mi is végrehajtó bizottságot, de a jelölt személyére nézve még nem történt megállapodás; mert kérem jól meg kell választani a legényt, a ki csupán a haza szeretetével és népszerűségével kiállhassa a sarat a gróf ur feneketlen zsebével.

Hej igen tisztelt szerkesztő úr! hogyha e pártnak csaknegyedrészt annyi pénze volna, mint lelkesedése, bizony megbukhatnék a gróf ur itt is 40,000 forintért, mint tavaj a híres Szögedében

Ám majd megmutatja ama nagy nap, mikoron léssen találkozás Philippinél.

No még megemlítem azt is, hogy a mint a gonosz nyelvek beszélnek, május 9-én még a testvér román nemzetiség is értekezett. De hogy miről, azt nem tudom, mert nem értek olábul.

Mindezekből tetszik tudni ugy-e bár, hogy mi is é l ü n k és kiki a maga módja és tehetsége szerint értekezik.

Ámde míg az a nagy nap eljönne, sok bor lefolyik egyik-másik kipróbált gégen.

Gicczey.

Hireink.

— A n-váradí önk. tüzoltó egylet zászlószentelési ünnepélyéről haza jött önk. tüzoltó egyletünk 21 tagból álló képviselőit a hon maradt bajtársak e hó 3-án a város felső végén ünnepélyesen fogadták, a megérkezőket az egylet alparancsnoka üdvözölte, mely figyelemért a küldöttség vezetője az egylet főparancsnoka mondott köszönetet azután az egész testület kibontott lobogó alatt vonult az őrtanya elébe hol az egylet főparancsnoka a küldöttség tagjainak — melyszerint tapasztalataik gyarapításá végett e zászlószentelési ünnepélyen saját áldozasuk árán megjelentek — valamint a hon maradt bajtársaknak szívélyes fogadásukért ismétolten köszönetét kifejezve „oszoly“-t vezényelt. Ekkor vette kezdetét a családtagok részéről fogadtatás a mely is ölelésekben adott kifejezést a viszontlátás örömei felett. Legyenek üdvözölve általunk is önk. tüzoltó egyletünknek a n-váradí bajtársak zászlószentelési ünnepélyéről hazatért képviselői.

— Táncevigalom. A helybeli önk. tüzoltó egylet, nyári táncevigalmát ez évi július hó 6-án fogja megtartani.

— A sz-somlyói g. k. népiskola ez évi zárvizsgája f. hó 1-én tartatott meg. Ott láttuk az érdeklét szülőkön az egyház előljáróságán s egy pár tanügybaráton kívül e város derék polgármesterét, ki ugy látszik személyesen szeret megjelenni mindenütt hol a város anyagi vagy szellemi ügye forog kérdésben. Élénk figyelemmel kísértük e vizsga lefolyását s józommal győződttünk meg a felől, hogy a kik rendesen jártak az iskolába, szép előhaladást tettek az egyes tantárgyakban, de főleg a magyarnyelv előhaladásában. E szép siker remélni engedí hogy pár év múlva ez iskolából kilépő tanulók egytől-egyig, nemcsak érteni, hanem beszélni is fogják tisztán, a haza hivatalos nyelvét, „a magyart.“ E szép eredmény nagy részben Lázár János tanító ügybuzgalmának s hazafias érzelmének tulajdonítandó. Vizsga végével a polgármester 2 frtot adott az illetk tanítónak, jutalmakul kiosztandó azon tanulók közt, kik a magyar nyelvben legszebb előmenetelt tanusítottak.

— A kif egy papírdarab árult el. Közelebről három szamosujvári örmény kereskedő utazott kocsiárd felé; Kolozsvárt beszált kupéjukba egy utas. Az örmény atyafiak menetközben elaludtak és a jövevény az alkalmat fölhasználva, Osala Károly örmény 821 firtal terhelt tárcáját kihuzta és abból 221 frtot kivett, a

többit pedig hirtelen az örmény zsebébe visszatette. Gyéres és Kocsárd között Csala fölébredt és kidörgöl-vén szeméből az álmot, észrevette, hogy a földön egy darab papír hever, mely az ő tárczájából való. Ez gyanut keltett benne, és megolvasta pénzét. Röktön látta, hogy meglopták és gyanuja a Kolozsvárt beszált utasra Kohn Jakabra pipakereskedőre esett, mindjárt nyakon csípték. Eleinte tagadta a dolgot, de mire Kocsárdra érték megadta magát, vallott és a pénzt visszaadta. Kocsárdon az utasok átakarták adni a hatóságnak, de az állomáson ilyesmi nem létezik és így kénytelenek voltak gyalog bekisérni a tolvajt Felvincre, a hol átadták a járásbírósnak.

— **A kinek nincs arca.** Ilyen ember él Favrotban. Moreau Józsefnek hívják s a Francia-Német háboruban a legborzasztóbb módon megsebesült, de kigyógyult sebéből. Egy gránátbomba roncsa, 1871. év jan. 3-án Ballaume mellett elszakította arcát, szemeit, orrát, felső állkapcsát s ezenkívül szétrzaggatta alsó állkapcsát is. Azt hitték meghalt, s ott hagyták a harctéren.. Egy órával későbbben azonban a sulyosan megsebesült katona magától felkelt, s miután még balszemével valamit látott, térden csuszva eljutott Ervillersig. Másnap az ottani ezredes a sebesültet az arrasi kórházba szállította a honnét octóber 4-ikén bocsátották el. E kilenc hónap alatt a seb nem forradt be teljesen. Moreaut Párizsba a val-de-gracei kórházba küldték, hol 1872. évi márc. 26-áig maradt. Itt igen gondosan ápolták és élénk tudományos megfigyelés tárgya volt. Áprilban mint „teljesen kigyógyultat” elbocsátották a kórházból. mesterséges arcot készítettek számára. Miután arcának lágy részeit a gránátbomba teljesen leszakította, sőt a csontrészek is nagy sérüléseket szenvedtek, az arc majdnem halott fejhez hasonlított. Szemei kifolytak, s csak egy üreg jelezte orrának helyét. Arcára viaszlárvát tettek melylyel a hiányos részeket kitöltötték. Delatain fogműves mesterséges szájpaddlást készített neki, hogy a szerencsétlen felső állkapcsát használhassa. A maszk igen sikerült. A szemek csukva vannak. A sebesült az állorr lyukain át lélegzik, oda, a hol az állorr csőve érinti a természetes orr roncseit, tépést tettek, hogy a természetes orr nyulványait megvédjék. Az orrnyálkát finom szivacs fogja fel. Moreau jól érzi magát, húst is tud enni, s úgy beszél mint azelőtt, sőt fuvolás is játszik. Teljesen visszanyerte egészségét, elbeszéli élményeit. Látó képességét ugyan elvesztette, de hallása és tapintó érzéke redkivül kifejlődött. Nyugdíjat huz és katonai érdemkereszttel tüntették ki.

— **Távíratozás** 11-000 kilométernyire. A legnagyobb távolság, a melyből, eddig távíratoztak, 11-000 kilométer: Londonból Kalkuttáig. A Telegraphist szerkeztője sokat hallotta dieséni a London és Teherán, Persia fővárosa közt lévő vonalat, a mely bár másfélszer olyan mint az atlanti tengeralatti kábel, mégis könnyen lehet rajta értekezni a Morse-gép segítségével, A szerkeztő most kipróbálta e vonalat. Először az emdeni német állomáshoz fordult, aztán nemsokára Odesszához, majd Teheránba és Agrába. Agrában összekötötte a vezetéket Kalkuttával és im a Telegraphist szerkeztője a másik percben kalkuttai honfitársával érkekezett 11,000 kilométer távolságból. A kalkuttai angol telegraphus eleinte nem is akarta elhinni! hogy csakugyan Londonnal érintkezik. A távolság háromszoros hosszúsága az atlanti kábelnek és a Morse-gép (jelei tizen-négy szó egy percben) egész világosak voltak. Ez eddig a legnagyobb diadal, a melyet a telegraphia a tér és idő felett kivítvott.

Érdekes régészeti ásatások. Báró Fechtig Imre a tiszazugi régészeti társulat elnöke, továbbá Torma Károly és Török Aurél egyetemi tanárok közlebről gróf Apponyi Sándor meghívása folytán a fővárosból lerándultak a grófok Tolnamegyében lévő lengyeli birtokára, hogy az ott legujabban feltárt barbárkori lelhelyet tüzetesen megtekintsék. A lengyel-muesi-i határban levő fölötté érdekes barbárkori földvárát és annak területén levő neolithkori sírokat vizsgálták meg. A szemle alkalmával végzett ásatás nagyfontosságú eredményre vezettek, amennyiben barbárkori lakások, ugynevezett üreglakások maradványaira bukkantak. A sirmező felásatása szintén nagy becsű dolgokat hozott felszínre. A sírok ugyanaz az ismeretektől egészen elütő temetkezési módot mutatnak. A barbárkori emberek csontvázaai felhuzott térdekkal és karokkal oldalukra fektetve fekszenek a sírokban s fejük vagy derekuk mellé saját-ságos, eddig ismeretlen alakú nagy égetett edények vannak helyezve. Az ásatások alkalmával talált nagy számú és nagy beccsel bíró leletek már is egy egész kis muzeumot képeznek a tudányszerető gróf kastélyában.

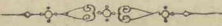
Irodalom.

— **Felhívás** új és olcsóbb előfizetésre. Az emberi mivelődés története P. Szathmáry Károlytól. Második javított olcsóbb kiadás. Diszes kiállítás tekintetében e

mű páratlanul áll irodalmunkban, 500 művészi kiviteli kép világítja meg a szöveget, mely 35 füzetben teljesen fekszik a magyar közönség előtt. Kéthetenként egy-egy füzet fog közrebocsátatni, de azoknak, kik gyorsabban kívánják hetenkint szolgálnunk egy-egy füzettel. Egy-egy füzet ára csak 20 kr. Három diszes kötetben tárgyalja a szerző ama nagy küzdelmet, melyet az emberiség fennállása óta vivott a természet elemeivel, teremtményeivel és nem utolsó sorban saját nemével; előbb önfentartási ösztönből, majd jóléte növelése czéljából, végül azon nemes buzgalomból, mely őt — a teremtmények királyát — lelkesíti, hogy elérje ama tökélyt, melyet léte végeczéljául tűzött ki. Feltárja előttiünk, mint haladt ez uton, megismerteti velünk az eredményeket, melyeket eredeti ősalápotának elhagyása óta elért, mint váltak a később nemzetekké tömörült csoportok eszméi és tettei saját maguk és az összemberiség üdvére vagy hátrányára, kiemeli ama kitünő nemzetek nagyszerű vívmányait, melyeknél fogva magasan emelkedtek ki kortársaik közül, méltó bámulatót gerjesztve és hasznos tanulságot szolgáltatva a késő utókorának. Menten tudományos szőrszállhasogatástól, főcezljának tüzi ki, a nagy közönségnek használni ebbeli ismeretek nyújtásával, rövid alakban, tiszta, közérthető irálylyal. Különösen hazánk felse rdült ifjuságának, a gymnasiumok és reáliskolák 7. és 8. osztálya látogatóinak ajánljuk e munkát. Gazdag kincstárát az ismereteknek fogják merithetni abból; teljes kielégítést nemes tudásvágyuknak és alkalmas kiegészítést iskolai tanulmányaiknak vonzó érdekes alakban. De kellemes olvasmány a műveltebb közönség számára is, mely tájékoztat a tudományok és művészetek terén. A ki hat megrendelőt gyűjt egy hetedik példányt ingyen kap. A „T e t t e y”-féle könyvkiadó-hivatal Budapest.

— **Megtörni s közönség közönyét** az irodalom iránt van hivatva a „Magyar Salon”, melyről a fővárosi sajtó egyhanguan kimondotta, hogy „páratlanul áll irodalmunkban”, s hogy irodalmunk ilyen szemlével még nem dicsőkedhetett. Magunkról rés int mondhatjuk, hogy a „Magyar Salon” valósággal irodalmi esemény és ha valaha, ugy most érkezett el az idő, hogy a magyar közönség bizonyítsa, mikép képes fentartani érdeklődése által oly irodalmi vállalatot, mely a legjobb külföldi vállalatokkal is kiálván a versenyt, hivatva van olesósága által is a külföldről importált hontalan idegen folyóiratot kiszorítani. A Magyar Salon körül irodalmunk és művészetünk legkitünőbb képviselői csoportosulnak és a 2-ik füzet valósággal pazarul van kiállítva. Tartalma oly gazdag, hogy egy egész hasábot foglalna el, ha azt egészen felakarnók sorolni. Legezen tehát elég felemlitenünk Jókai Mor „Apja fia” cz. új regényét, Kiss József gyönyörű költeményét, Klapka tábornok életnézeteit, egy főur elbeszélését a trónörökösről, Beniczki-Bajza Lenke kitünő elbeszélését: „A nők hatalma”, P. Szathmári Károly aesthetikai dolémiáját, Borostyáni Nándor idegfeszítő regényét, melynek czime „Utazás a duna jegén”, Kürthy kedves csevegését Blaha Lujzánál tett látogatásáról, Hevesi József és Torkos László szép verseit, Fekete József érdekes reminiscentiáit, Marczali Henrik kitünő történelmi dolgozatát stb. stb. és azt a tömérdék szebbnél-szebb eredeti képeket (számra nézve vagy 35-öt) melyek pazarul díszítik e gyönyörű vállalatot. A kiadó-szerkesztők, kik tömérdék áldozatot hoznak az irodalomnak, megérdemlik, hogy a közönség is pártolja nagyszabásu vállalatukat. A Magyar Salon előfizetési ára negyed-évre 1 frt 75 kr. félévre 3 frt 50 kr. Szerkeztősége és kiadóhivatala Budapest, VIII, kerepesi-ut 13 sz. — Hisz-szük, hogy olvasóink közül tömegesen fogják támogatni e kitünő irodalmi szemlét.

CSARNOK.

Emlékeim.

Irta P. Szathmáry Károly.

(Folytatás.)

Általában dicsőségére válik az az erdélyi főuri rendnek, hogy a tudományos intézetek iránt nagy érdekekkel viseltetett; a tudomány embereit megbecsülte, társaságába szívesen fölvette; s jó tanácsait meghallgatta. Nem egy kitünő mágna ott is növekedett föl a collegium mellett; mint gr. Mikó Imre N.-Enyeden, így a Kanizsayak s velök rokon Zeykek, Bethlenek, Bánffyak, kiknek némelyike valamelyik tanárnál volt elhelyezve.

A dusgazdag gr. Rhédey Ádám Méhes Sámuel még falusi jószágára is kivitte s mint már jeleztem, b. Bánffy László betekintett édes atyám-nál, kit barátjául tekintett.

E társadalmi érintkezés után idejében ismerkedhattünk meg az erdélyi oppositio vezéreivel is: a két Bethlen Jánossal, Zeykkel, József és Károlylyal, Kemény Dénessel, gr. Teleky Domokossal. A jelesebb tanárok és írók, Zeyk Miklós, Ocsvai Ferencz, Méhes stb. ugy szólva egy társaságban éltek velök.

De már a collegiumban is együtt növekedtünk fel. Az én osztályomban volt gr. Bethlen Miklós (Bolnai) egy szépeszü, rajongó ifju, gr. Teleky Oszkár, később huszár tiszt. Az előttem való osztályban volt a derék és korán elhunyt gr. Vass László és egy gr. Bethlen; az utánam való osztályban gr. Bánffy Béla. Az urfiak természetesen előttiünk ültek, de a collegium jótéteményeiben nem részesültek.

A sok fénynek az erdélyi aristokratikus körökben is meg volt az árnyéka. A legnagyobb fényt mindenesetre a nők képezték, kik majdnem kivétel nélkül igazi magyar szelleműek, vallásosak és nagy erkölcsi érzülettel bírók, munkás és takarékos gazdaszonyok s minden iránt, mi szép és jó, fogékonyok voltak s azok máig. A tehetősebbek e szép tulajdonokhoz még a jótékony-ság angyalai is, mint például egy Radák Istvánné, szül. Rhédey Klára volt, ki még a maga számára önkezüleg varrott halotti ruháját is odaadta jobbágynejának, kit nem volt mibe eltemetni. Ugyane grófnőről hallottam, hogy nővérével gr. Mikó Imrénével együtt, csizmákban és karton ruhában jöttek ki anyjokkal a dusgazdag gr. Rhédey Ádámmal szüretre, ugy hogy a megyei tiszturak egyike az egyik kisasszonyt szobaleánynak nézve, arra menve kérdi tőle, benn van-e ő excellentiája? Édes atyám benn van! volt a szemérmes felelet; mire az illető nem letté szeretet volna lenni szégyeletében. A bárói, grófi udvarokban a család női tagjai is szöttek, fontak, és semminemü gazdaszonykodástól vissza nem riadtak.

(Folyt. köv.)

HIRDETÉSEK

74.—1884.

sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zilahi kir. törvényszék 2962. 1883. számu végzése után Orosz Simon javára özv, Halmágyi Lászlóné ellen 580 frt 80 kr. tőke, ennek 1883. évi augusztus hó 14. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 60 frt 80 kr perkölség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróilag lefoglalt és 1782 ftrra becsült 313. 462 és 643. hrsz. részletek után Halmágyi Lászlónét illető 3 telek utáni regále jogból álló ingóságok nyilvános árverés után eladatnak.

Mely árverésnek a 863—1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszinén, vagyis Sz.-Somlyón a kir. jbiróságnál leendő eszközlésére 1884-ik év junius hó 14. napjának dél-előtt 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107 § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyó 1884. év május hó 20-ik napján.

M Á R K U S G U S Z T Á V,
70—1—1. kir. bírósági végrehajtó.

784—1884.

tlkvi. sz.

Árverési hirdetmény.

A tasnádi kir. jbiróság tlkvi hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint Szabó Sára m.-csaholyi felperesnek Balázs András kisk. ottani lakos alpreres ellen 65 frt s jár. behajtása iránt a tasnádi tlkvi hatóság területéhez tartozó m.-csaholyi ingatlanokra az özv. Balázs Istvánné javára C. I. alatt bekebelezett haszon élvezeti jog érintetlen hagyásával árverés rendeltetvén el, az irt 83. sz. tjkvbeli + 1—18.

rsz. alatti ingatlanok együttesen 1121 frt becsárban külön és a + 21. rsz. alatti házastelek 160 frt becsárban ismét külön bocsáttatik árverés alá, árverési határidőül 1884. évi június hó 20-án délelőtti 9 órája M.-Csaholyban a község házához kitűzetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok becsáron alól is eladatnak, venni szándékozók kötelesek bánatpénz gyanánt 5% vagyis 64 frt 6 krt a kiküldött kezéhez készpénzben vagy ovadékképes állam kötvényekben lefizetni.

A vételár 3 részletben 15—30 és 45 napi időközökben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tlkvi hatóság által kiadandó utalvány mellett fizetendő, minden egyes vételár részlet után az árverés napjától járó 6% kamattal együtt, a bánatpénz az utolsó részletbe lévén betudandó, a jóvá hagyott árverési feltételek többi része ezen tlkvi hatóságnál és M.-Csaholyban a község házában megtekinthetők.

A kir. járórság tlkvi hatósága. Tasnádon 1884. apr. 2.

69. 1—1 D A R V A S, kir. albiró.

763—1884. tlkvi sz.

Árverési hirdetés.

A tasnádi kir. járásbírósg tkvi hatósága részéről közhírré tétetik, miszerint Szirti Vilmos Lechner Sándor engedményese felperesnek Krecsun Tógyer alperes ellen 25 frt s jár. behajtása iránt a tasnádi tkvi hatóság területéhez tartozó alsó-szopri 92 tkvi I. 1—7. rsz. a. ingatlanoknak Krecsun (Karácson) Tógyert illető 1/2 részére árverés rendeltetvén el, a megjelelt ingatlanokra 562 frt 50 kr. kikiáltási ár mellett árverési határidőül 1884. évi június hó 19-én délelőtti 9 órája Alsó-Szopron, a község házához kitűzetik, mely alkalommal az árverés alá vett ingatlanok a becsáron alul is eladatnak, venni szándékozók kötelesek bánatpénz gyanánt 10%, azaz 56 frt 25 kr. a kiküldött kezéhez készpénzben vagy ovadékképes államkötvényekben lefizetni.

A vételár 2 részletben 30—45 napi időközökben a tasnádi kir. adóhivatalhoz ezen tkvi hatóság által kiadandó utalvány mellett fizetendő, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától járó 6% kamataival együtt a bánatpénz az utolsó részletbe lévén betudandó, a jóváhagyott árverési feltételek többi része ezen tkvi hatóságnál és Alsó-Szopron a a község házában megtekinthetők.

A kir. jbiróság tkvi hatósága. Tasnádon, 1884. ápril hó 2-án.

68. 1—1 D A R V A S, kir. albiró.

1263.—1884. tlkvi. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Jankai Onucz elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 133 frt 63 kr. hátralékos adóösszeg, annak a kielégítésig járó 6% kamatai, továbbá 2 frt 66 kr. korábbi, 3 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérésí és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1884. július hó 9-ike délelőtt 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Doh község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő néhai Jankai Onucz örököseitől a dohi 12 tlkvben bejegyzett 3 házszámu beltelek járulékaival és a hozzá tartozó 152, 217, 251, 285, 317, 467, 485, 504, 530, 557, 576, 578, 682, 706, 720, 849, 868, 897 és 926 sz. a. szántó és kaszáló földekkel

együttesen 1481 frt 50 kr. kikiáltása mellett; továbbá a 661 számú szőlő kikiáltási ára 114 forint.

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliat készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a D o h községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón 1884. ápril 22.

66.—1—1. kir. jbiró.

1389.—1884. tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Pap Todora és Pap Flora elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 86 frt 97 kr. adó tartozás, ennek a kielégítésig járó 3% kamatai, továbbá 4 frt 30 kr. eddigi, 3 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérésí, és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1884. július hó 8-ika délelőtt 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Boján község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Pap Todora és Pap Florától a bojani 127 tlkvben 336, 420, 568, 615, 686, 900 és 1137 sz. a. bejegyzett ingatlanok 1026 frt együttes kikiáltási ár mellett.

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltásiár tizszáztoliat készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Boján községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1884. ápril 23.

65.—1—1. kir. jbiró.

1390.—1884. tlkvi szám.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Rusz Gávrilla elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 73 frt 20 kr. adóhátralék, ennek a kielégítésig járó 6% kamatai, továbbá 4 frt 15 kr. korábbi, 3 frt 80 kr. végrehajtási, 3 frt 30 kr. árverés kérésí és a további költségek erejéig elrendeltetvén, határidejéül 1884. évi július hó 8-ika délután 2 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Csizér község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is, végrehajtást szenvedő Rusz Gávrillának csizéri 77 tlkvbeli 90 sz. a. házas bel-

sősége az 1256 számú erdő és kaszáló részlettel 450 frt együttes kikiáltási ár mellett.

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliat készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó, mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Csizér községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón 1884. ápril 23.

64.—1—1. kir. jbiró.

240.—1884. tksz.

Árverési hirdetmény.

Rotschild Ignácznak Szirka Juon a Ili ugysis mint a kiskoru Szirka Flóra, Juon, Krecsun és Mariuka gyámja; továbbá Szirka Nyika, Gavrilla és Mária mint a néhai Gile Parászka örökösei elleni végrehajtási ügyében, a birói árverés 172 frt tőke, ennek 1872. évi szeptember hó 13-tól járó 6% kamatai, 14 frt 19 kr. perbeli, 8 frt 96 kr. végrehajtási, 6 frt 5 kr. árverés kérésí és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül 1884. június hó 20-ika délelőtt 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Váralja község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Szirka Juonnak a Ili váraljai 48 tlkvből a 147 és 171 sz. a. ingatlanok 213 frt kikiáltása mellett, — továbbá az ottani 30 tlkvből a néhai Gile Parászka nevéen álló 209 számú házas belsőség a 42 és 218 sz. a. földekkel 209 frt 50 kr. kikiáltása mellett.

Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben, vagy ovadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó ujjabb egy hónap alatt, mindenkori 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az ujjabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Váralja községi előljároságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság Sz.-Somlyón, 1884. április 11-én.

67 1.—1. kir. jbiró.

Eladó birtok.

Szilágy-Somlyó város, valamint az onnan félórányi távolságra fekvő Sz-Csehi és Kerestelek községek területén mintegy 400. catastralis holdat tevő tehermentes birtok, mely áll, szántó, kaszáló, legelő, erdő és szőlőkből, udvarház, tanyai és minden szükséges gazdasági épületekkel legjobb karban örök áron eladó.

Értekezhetni a tulajdonos Ambrus Jakabnál Debreczenben szécsényi-utca 1805. szám. Szilágy-Somlyón Bartha Endre ügyvéd irodájában.

59. 2-3.